

— תהלים — זוהר תהלים —

השבת לְעֵנִי הַזֶּה דָּבָר? אָמַר לָהֶם: שְׁמַעְתִּי כָּל מָה שֶׁאָמַר וְהִקְשַׁבְתִּי לוֹ, אָבֵל הוּא רָשָׁע לְפָנַי, וְאֵינּוּ כְּדָאֵי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ, שֶׁהָרִי אָמְרוּ לוֹ וְלַחֲבָרְיוֹ פְּעָמִים רַבּוֹת מִשְׁמִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה רָעִים, וַיְבֹאוּ לְפָנַי וְאֶעֱשֶׂה עִמָּהֶם טוֹב, וְלֹא הִשְׁגִּיחוּ בִּי. כַּעַת אֵינִי מִשְׁגִּיחַ בָּהֶם. כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא – קָרוֹב ה' לְכָל קְרָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת, וְשׁוֹמֵעַ לָהֶם, אָבֵל לְמִי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה רְצוֹנוֹ, לְזֶה כְּתוּב (שם) רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתֵם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם.

שְׁלֹשִׁים צְדִיקִים בְּדוֹר

רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְגו' (קמה, יט): [זוהר חדש 9' וירא (דף ג.ג. בראשית השמסות סי' יז)]
וְאִבְרָהָם הָיָה יְהִיָּה (בראשית יח) – יְהִיָּה בְּגִימְטְרִיא שְׁלֹשִׁים. יוֹם אֶחָד יֵצֵא רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרָאָה עוֹלָם חֲשׂוֹף וְאֶפֶל, וְנִסְתַּתֵּם אֹרֹו. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, בֵּא וְנִרְאָה מִה רוֹצֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. הִלְכּוּ וּמָצְאוּ מְלֶאֶךָ אֶחָד שְׂדוּמָה לְהַר גְּדוֹל, וּמוֹצִיא שְׁלֵהָבוֹת אֵשׁ מִפִּיו. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִה אֵתָּה רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת? אָמַר לוֹ: אֲנִי רוֹצֵה לְהַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם מִשׁוּם שֶׁלֹּא מְצוּיִים שְׁלֹשִׁים צְדִיקִים בְּדוֹר, שְׁכֵךְ אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל אִבְרָהָם, וְאִבְרָהָם הָיָה יְהִיָּה, יְהִיָּה בְּגִימְטְרִיא שְׁלֹשִׁים הֵם. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּבִקְשָׁה מִמֶּךָ, לָךְ לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר לוֹ: בַּר יוֹחָאֵי מְצוּי בְּעוֹלָם. הִלָּךְ הַמְּלָאָךְ הַהוּא לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָמַר לוֹ: רַבּוֹן הָעוֹלָם, גְּלוּי לְפָנֶיךָ מִה שֶׁאָמַר לִי בַר יוֹחָאֵי? אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: לָךְ

לְמִי קוֹרָא. מִנִּין לָנוּ? שְׁכַתּוֹב לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת. מִהוּ בְּאֵמֶת? בַּחֲתִימָה שֶׁל חוֹתֶמֶת הַמֶּלֶךְ, שֶׁהוּא שְׁלֵמוֹת הַכֹּל. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב (מִיכָה ז) תִּתֵּן אֵמֶת לִיעֶקֶב חֶסֶד לְאִבְרָהָם. וּמִשׁוּם כֵּךְ, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת כְּתוּב. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל מִי שֶׁנִּכְנַס וַיֵּצֵא לְדַעַת דְּרָכָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל זֶה כְּתוּב, (מִשְׁלִי ד) וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגַה וְגו'. וְכְתוּב (יִשְׁעִיָּה ס) וְעַמֶּךָ כָּלִם צְדִיקִים וְגו'.

כְּמָה יֵשׁ לוֹ לְאָדָם לְטַהֵר מְעוֹנוֹתָיו בְּעוֹד דְּרָכֵי הַתְּשׁוּבָה פְּתוּחִין לְפָנָיו

קָרוֹב ה' לְכָל קְרָאִיו (קמה, יח): [זוהר חדש 9' לך לך (דף לא.)] וַיִּשְׁמַע אֲבָרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו (בראשית יד). רַבִּי תַנְחֻם פָּתַח, קָמְתִי אֲנִי לְפָתַח לְדוּדֵי כו', וְדוּדֵי חֶמֶק עָבַר נִפְשִׁי יֵצֵאָה בְּדַבְּרוֹ (שיר ה). אָמַר רַבִּי תַנְחֻם, בֵּא וְרָאָה כְּמָה יֵשׁ לוֹ לְאָדָם לְטַהֵר מְעוֹנוֹתָיו בְּעוֹד דְּרָכֵי הַתְּשׁוּבָה פְּתוּחִין לְפָנָיו, בְּטָרֵם יִסְתֵּם הַדְּרָךְ, שְׁנֹאֲמַר (יִשְׁעִיָּה נה) דְּרָשׁוּ ה' בְּהַמְּצָאוֹ וְגו'. יֵשׁ עֵתִים שֶׁהוּא קָרוֹב, וַיֵּשׁ עֵתִים שֶׁהוּא רְחוּק. וְהֵאֵם אָמַר רַבִּי תַנְחֻם כֵּךְ, וְהָרִי כְּתוּב (תהלים קמה) קָרוֹב ה' לְכָל קְרָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת? אָמַר, הַפְּסוּק הַזֶּה מְסִיעַ לוֹ, מִמִּשְׁמַע שְׁכַתּוֹב לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת, וְעַם כָּל זֶה מִה כְּתוּב? רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה.

מִשְׁלָל לְמֶלֶךְ שֶׁהִיָּה יוֹשֵׁב, וּבֵא אָדָם וְצוּחַ לְפָנָיו. הַקְּשִׁיב הַמֶּלֶךְ לְכָל מִה שֶׁאָמַר וְלֹא הִשִּׁיב לוֹ. הוּא צוּחַ, וְהַמֶּלֶךְ מְקַשֵּׁב וְשׁוֹתֵק. הִלָּךְ אוֹתוֹ הָאִישׁ. אָמְרוּ מִשְׁמָשׁוּ לְפָנַי הַמֶּלֶךְ: מוֹרְנוּ, לְמָה לֹא

יְהוָה אֱת כָּל אֲהַבָיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמֹד: כֹּא הִחַלֵּת יְהוָה
 וְדַבֵּר פִּי וַיְכַרֵּךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

זוהר תהלים

תַּחֲרִיב אֶת הָעוֹלָם וְאֵל תִּשְׁגִּיחַ בְּכַר יוֹחֵאִי. כִּשְׁבָא, רָאָה רַבִּי שְׁמַעוֹן אֶת הַמַּלְאָךְ. אָמַר לוֹ: אִם לֹא תִלְךָ, גּוֹזְרֵנִי עֲלֶיךָ שְׁלֵא תִכְנַס לְשָׁמַיִם, וְתִהְיֶה בַּמָּקוֹם שֶׁל עֲזָא וְעֲזָאֵל. וּכְשֶׁתִּכְנַס לִפְנֵי הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָמַר לוֹ, וְאִם אֵין שְׁלִשִׁים צְדִיקִים בְּעוֹלָם, אֲזִי שְׁיֵהִיו עֲשָׂרִים, שְׁהֵרִי כְּתוּב לֹא אֶעֱשֶׂה בְּעִבּוֹר הָעֲשָׂרִים. וְאִם אֵין עֲשָׂרִים, שְׁיֵהִיו עֲשָׂרָה, וְאַחַר כֵּךְ כְּתוּב לֹא אֶשְׁחִית בְּעִבּוֹר הָעֲשָׂרָה. אִם אֵין עֲשָׂרָה - שְׁיֵהִיו שְׁנַיִם, שֶׁהֵם אֲנִי וּבְנִי. שְׁכַךְ כְּתוּב (דְּבָרִים יט) עַל פִּי שְׁנַיִם עֲדִים יָקוּם דְּבָר, וְאֵין דְּבָר אֶלָּא עוֹלָם, שְׁכְּתוּב (תְּהִלִּים לג) בְּדַבְּרֵי הַשָּׁמַיִם נַעֲשׂוּ וְכוּ'. וְאִם אֵין שְׁנַיִם - הֵרִי יֵשׁ אַחַד, וְאֲנִי הוּא, שְׁכְּתוּב (מִשְׁלֵי י) וְצְדִיק יִסּוֹד עוֹלָם. בְּאוֹתָהּ שְׁעָה יֵצֵא קוֹל מִן הַשָּׁמַיִם וְאָמַר: אֲשֶׁרִי חִלְקָךְ, רַבִּי שְׁמַעוֹן, שֶׁהַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר לְמַעְלָה, וְאַתָּה מְבַטֵּל לְמַטָּה. בְּוֹדָאֵי עֲלֶיךָ כְּתוּב (תְּהִלִּים קמה) רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה.

קמו א הללויה חללי נפשי את יהוה ב אהללה יהוה בחיי
 אומרה לאחרי בעודי: ג אל תכטחו בנדיבים כבן אדם שאין לו
 תשועה: ד תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אברו עשתנתיו: ה אשרי שאל
 יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו ו עשה שמים וארץ את הים
 ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם: ז עשה משפט לעשוקים נתן לחם
 לרעבים יהוה מתיר אסורים: ח יהוה פקח עורים יהוה
 זקן בפופים יהוה אהב צדיקים: ט יהוה שמר את גרים יתום
 ואלמנה יעזר ודרך רשעים יעות: י ימלך יהוה לעולם אלהיו
 ציון לדר ודר הללויה:

שימוש תהלים

למכת הרב

הללי נפשי (קמו, א): [שימוש תהלים לפרק קמו] זה המזמור הוא לאמר להכאת חרב.

זוהר תהלים

אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על ה' אלהיו
 אשרי שאל יעקב בעזרו וגו' (קמו, ו): [זוהר
 שמות פ' ויקהל (דף קצ"ח)] דבר חדש
 שמענו. פתח ואמר, (תהלים קמו) אשרי שאל
 יעקב בעזרו שברו על ה' אלהיו. וכי אל
 יעקב, ולא אל אברהם, ולא אל יצחק?
 אלא אל יעקב, משום שיעקב לא בטח
 באביו ולא באמו כשברח מלפני אחיו
 והלך יחידי בלי ממון, כמו שנאמר
 (בראשית לב) כי במקלי עברתי את הירדן
 הנה, והוא בטח בקדוש ברוך הוא,
 שכתוב (שם כח) אם יהיה אלהים עמדי
 ושמרני וגו'. והכל שאל מלפני הקדוש
 ברוך הוא ונתן לו. שברו על ה' אלהיו.
 שברו, ולא אמר תקנתו ולא בטחוננו, אלא
 שברו. אל תקרי שברו אלא שברו, שנוח
 לצדיקים לשבר את עצמם ולהשבר שבר
 על שבר, והכל על ה' אלהיו, כמו שנאמר

(תהלים מד) כי עליך הרגנו כל היום. כי עליך
 נשאנו חרפה. כמו שיעקב, שכתוב וירא
 יעקב כי יש שבר במצרים, שהרי שברון
 הגלות ראה שהיה לו במצרים, ושם חזקו
 בקדוש ברוך הוא. ובני יעקב סבלו את
 שבר הגלות ולא השתנו מתוך סוד
 האמונה של אבותיהם, ושמו של הקדוש
 ברוך הוא היה רגיל בגלות בפיהם.

ועל זה כתוב במשה, (שמות ג) ואמרו לי'
 מה' שמו' מה'. משום שהיו מכירים
 אותו ולא שכחוהו לעולמים וסבלו את
 שבר הגלות על הקדוש ברוך הוא, ומשום
 כך זוכים לגאלות ולנסים ולאותות רבים.
 ואתם קדושים עליונים, שסובלים את
 שבר הגוף ממקום למקום על הקדוש
 ברוך הוא, על אחת כמה וכמה שזכאים
 אתם לעשות לכם נסים ופרקן ושתזכו
 לחיי העולם הבא. הלכו כלם כאחד.